

[Clausager.]

det paa en Maade, der i mine Øjne er meget utiltalende. Han har sagt, at det eneste Forbud mod Import, vi har, er Forbudet mod Indførsel af argentinsk frossent Kød, et billigt og godt Næringsmiddel, og „det har Madsen-Mygdal gedulgt lavet Importforbud imod“. Saaledes skal det ærede Medlem have udtalt sig i Svendborg. Det har Statsministeren gedulgt lavet Importforbud imod.

Landbrugsraadet har været opmærksom paa dette Forhold og har gjort opmærksom paa, at Forbudet imod Indførsel af argentinsk frossent Kød stammer fra 13. Juni 1896. Jeg skulde tro, vi havde et Højreministerium den Gang, saa det er alligevel temmelig groft at skyde den nuværende Statsminister i Skoene, at han gedulgt har lavet dette Importforbud.

Da Argentina i 1919, under Krigen, ønskede at sælge frossent Kød her i Landet, og forskellige Importører ansøgte om Dispensation fra Forbudet, for at de kunde indføre dette argentinske Kød, sendte Ministeriet dette Spørgsmaal til Erklæring af Landbrugsraadet, og der kom da et Svar fra dette, saalydende:

„Det er Raadets enstemmige Opfattelse, at den danske Landbrugsproduktion ikke bør søge Støtte i Importforbud eller andre kunstige Beskyttelsesforanstaltninger, der ved at hindre Tilførselen af Levnedsmidler udefra tilvejebringer en Fordyring af Landbrugets Produkter paa det indenlandske Marked, og man maa i Overensstemmelse hermed finde det uheldigt, om et Ønske fra Forbrugernes Side om Adgang til Kød fra Sydamerika ikke skulde kunne imødekommes.“

Det blev imødekommet, men Forholdet var det, at næsten ingen vilde købe det frosne argentinske Kød under Krigen, langt mindre nu, da Priserne paa Kød er langt lavere. Saa naar det ærede Medlem siger, at fri Indførsel vil blive et Sammenbrud for dansk Kødproduktion — saadan tror jeg, hans Udtalelser lød —, er dette slet ikke Tilfældet.

Jeg begriber ikke, at det skal være rigtigt at rejse rundt i Landet og fortælle noget helt andet om dette Forhold, end hvad der stemmer med de faktiske Forhold. Jeg ved nok, at det ærede Medlem har skrevet et Par, for Resten gode, Bøger, men at han er saa stor en Digter, at han skriver Eventyr, det har jeg alligevel ikke vidst af før.

Hans Nielsen: Efterhaanden som denne Forhandling skrider frem, maa jeg tilstaa daler min Interesse for det Lovforslag, vi har til Behandling, thi det bliver jo plukket og plukket, først af den ærede Ordfører for Venstre og nu ogsaa af den højtærede Minister, der aabenbart er i en meget vanskelig Situation med sit Forslag.

Den højtærede Minister erklærede, at der var ikke Tale om andet her end om Nedsættelse af et Udvalg — det var det reelle i hans Udtalelser —: Der var ikke Tale om, at Rigsdagen eller Regeringen vilde give Afkald paa den mindste Smule af sin Bestemmelsesret. Forslaget indeholdt ikke nogen Bestemmelse, der i nogen Henseende binder Regering og Rigsdag, og der var ikke Tale om, at han vilde lade det i § 4 nævnte Udvalg faa nogen som helst Bestemmelsesret ved fremtidige Dispositioner, naar dette Forslag en Gang var vedtaget.

Ja, saa er der jo ikke mere Tale om andet her end om Nedsættelse af et Udvalg, og hvorfor det skal smykkes med Titelen af Bestemmelser imod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse, kan jeg ikke indse; naar alt, hvad der bliver tilbage, kun er Nedsættelse af dette Tremandsudvalg, som omhandles i § 4, saa er efter min Formening de andre Paragraffer unødvendige.

Med Hensyn til dette Udvalgs Sammensætning skal jeg sige, at nu har vi jo lige for et Øjeblik siden faaet forelagt et Forslag om Erhvervsfrihed for Byretspræsidenter, og saa synes jeg godt, vi kan lade denne Erhvervsfrihed strække sig til ogsaa at omfatte Rigsdagsmænd. Hvorfor skal de ikke have Frihed til at kunne komme ind i dette Udvalg? Det synes jeg ikke, der er nogen Grund til at nægte dem, især naar vi har en saa kyndig Mand paa dette Omraade som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup.

Hvorfor skal det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sættes udenfor Døren, ikke alene som Medlem af dette Udvalg, men endogsaa som Ordfører for denne Sag? Han maa nu sidde dernede paa 5te Række i Dag og høre opmærksomt paa de Visdomsord, det ærede Medlem Hr. Clausager kommer med, men han, der har gransket Sagerne til Bunds, gør sig vel ogsaa nok i Stilhed en og anden Bemærkning om dette Spørgsmaal dernede fra sin beskedne Plads i Baggrunden. Men at han saadan skal skubbes helt ud af dette — som det nu former sig — i og for sig ganske betydnings-